

σίῳ νέῳν δέ, ὅτε προσφάτως τὸ ἡμιπέδημον ὄργανον τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ μερίδος ἠναγκάσθη νὰ λύσῃ τὴν σιωπὴν, λύπην μόνον ἐκφρασάντων ἐπὶ τῇ ὅτι «ὁ ναύαρχος Σεϋμούρ δὲν ἀπέφυγε τὴν σύμπτωσιν τῆς εἰς Τάραντ ἐπισκέψεως αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐορτὰς τῆς Τουλῶνος» καὶ παραμυθουμένων διὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι τὴν ἐπισκεψὴν αὐτοῦ ὁ ναύαρχος «θὰ περιορίσῃ ἐν Κατάνη καὶ Τάραντι, ἀπέχων νὰ πλεύσῃ μετὰ Σπेतσίας, ἐνθα θὰ ἐπειρῶντο νὰ παρὰσχῶσιν εἰς τὴν παρουσίαν αὐτοῦ δυνάμειαν, ἣν αὕτη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ», ὅπερ ἀποτελεῖ σαφεστάτην τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως δὴλωσιν, ὡς ἰσὺν ἀράχνης διαλύσαν πάντα τὰ ἰταλικά ὄνειρα, πάντοτε ὅμως ἡδύνατό τις νὰ φοβῆται μὴ παρὰ τῇ ἰταλικῇ λαῷ τὸ πρᾶγμα ἡρμηνεύετο ὑπὸ ἔννοιαν εὐνοϊκὴν τῇ συμμαχικῇ τῆς κυβερνήσεως πολιτικῇ, ἀνζωπρότερόν τινα χαρακτῆρα προσελάμβανεν ἢ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὑποδοχῇ. — Νῦν οὐδὲ τοῦτο τὸ μέτριον ἀγαθὸν ἡδυνήθησαν νὰ καρπωθῶσιν οἱ ἐν Ρώμῃ θιασῶται τῆς πολιτικῆς ταύτης, τοῦ μὲν ἁγγλοῦ ναυάρχου ἐγκαίρως ἐκφράσαντος τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀποφυγῆς πάσης πανηγυρικῆς ὑποδοχῆς, τῆς δὲ ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἐπαρκῶς ἐπὶ τέλους κατανοήσαντος ὅτι ὁ γηραιὸς ἡγέτης τῶν ἁγγλῶν φιλελευθέρων δὲν θὰ ἐπέτρεπεν αὐτῇ τῇ εἰς τὰς ἰταλικὰς θαλάσσας κατάπλῃ τοῦ ναυάρχου Σεϋμούρ, ὡς ἀνωτάτου διοικητοῦ τῆς μοίρας τῆς Μεσογείου δυναμένου νὰ διαθέσῃ κατὰ τὰς δοκούσας αὐτῷ ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τὰ τοῦ δρομολογίου τῶν ὑπ' αὐτὸν σκαφῶν, νὰ δώσῃ τὴν σημασίαν προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν. — Ἐν τούτοις οὐδὲ ἡ ἀποτυχία αὕτη ἐμετρίασε τὴν εἰς τὴν συμμαχικὴν πολιτικὴν ἀφοσίωσιν τοῦ κ. Γιοζιττι. Τούναντίον ὁ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενος ἐν Δρονέρφ πολιτικὸς λόγος αὐτοῦ, ἀπαγγελλόμενος τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ, ἔδειξεν αὐτόν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Γκρόσσε παρεχομένην ἡμῖν περίληψιν, ἐμμένοντα εἰς σταθερῶς ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν συμμαχικῶν ἐρειδομένη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ αὐτοῦ δὲν κωλύει τὴν διακανόνισιν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ζητημάτων. — Ἰδωμεν ποῦ θ' ἀγάγῃ τὴν δύστηνον χερσόνυσσον ἡ ἐθελοκακία αὕτη τῶν πολιτικῶν αὐτῆς ἀνδρῶν.

Γινώσκοντες ὅτι πρὸς ταῖς ἄλλαις βαρεῖαις ἐσωτερικαῖς δυσχερεσίαις τοῦ δυαδικοῦ κράτους, ταῖς ἀπὸ τοῦ φυλετικοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ τῶν συγκρουομένων συμφερόντων καὶ ἀπαιτήσεων τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοδιαφόρων ἐθνῶν πηγαζούσαις, ὁργανώθη ἀπὸ τινος κινήμα ἰκανῶς γενικοῦ χαρακτῆρος, τὸ ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς καθολικῆς ψήφοφορίας, ὑπὲρ οὗ ἐπανειλημμένα πολυάνθρωπα ἐν ταῖς κεντρικωτάταις καὶ ἀριστοκρατικωτάταις γλατείαις τῆς αὐστριακῆς πρωτευούσης συλλαλητήρια συνεκροτήθησαν, ὅπερ δὲ ἡδύνατο ν' ἀποτελέσῃ τοῖς ριζοσπαστικοῖς τῆς χώρας στοιχείοις γόνιμον πρὸς ἐκμετάλλευσιν πεδίων. — Τὸ ζήτημα λοιπὸν τοῦτο κατ' αὐτὰς εἰσῆλθεν εἰς νέαν καὶ σπουδαίαν φάσιν. Ὁ κόμης Ταάφε, ἀναγνωρίζων τὸ εὐλογον τῆς ἀπαιτήσεως, θέλων δὲ καὶ νὰ κωλύσῃ τὸ ζήτημα τοῦ ν' ἀποβῇ πηγὴ ἐνισχύσεως τοῦ ἀγῶνος τῶν ριζοσπαστικῶν στοιχείων, ἔγνω νὰ υἱοθετήσῃ αὐτὸ καὶ νὰ πα-

ράσῃ οἰκοθεν ὅ τι ἴσως μετὰ μικρὸν ἢ κυβερνήσεως καὶ ἀκουσά θὰ ἠναγκάζετο νὰ παραχωρήσῃ. — Οὕτως, ἅμα ἐπαναληφθεῖσάντων τῶν ἐργασιῶν τοῦ αὐστριακοῦ κοινοβουλίου, ὑπέβαλε νομοσχέδιον, σπουδαιότατα εὐρύνον τὸν κύκλον τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος, ἅτε ἐν τοῖς ἐκλογεῦσι πρὸς τοῖς ἤδη κεκτημένοις τὸ δικαίωμα τοῦτο περιλαμβάνον πάντας τοὺς διανύσαντας τὴν πρωτοβάθμιον παιδευσὴν ἢ τοὺς εἰς ἰσοβαθμίους ἐξετάσεις ὑποβληθέντας καὶ ἀξιώθεντας ἀπολυτηρίου προκαταρκτικῆς σχολῆς, πάντας τοὺς ἐν διαθεσιμότητι καὶ τοὺς μὴπω συμπληρώσαντας τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἀξιωματικούς, πάντας τοὺς τετιμημένους διὰ μεταλλίου εὐδοκίμου ἐν πολέμῳ ὑπηρεσίας, πάντας τοὺς δυναμένους ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι καὶ νὰ ἐπιτελῶσι τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς πολιτῶν κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ κράτους διαγορευόμενα καὶ τέλος πάντας τοὺς κατόχους μιᾶς τῶν ἐν τῷ κράτει λαλοῦμένων γλωσσῶν καὶ διατρίβοντας ἐπὶ ἐξάμηνον ἐν τῷ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν τόπῳ τῆς διαμονῆς αὐτῶν. — Ἡ μεταρρυθμίσις αὕτη, ἀπροσπῶς ὅλως ἐξακοντισθεῖσα, ἐλάχιστα δέ, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἀπέχουσα τῆς καθολικῆς ψήφοφορίας, διότι ὀλίγιστοι ἔσονται οἱ ὅλως ἀγράμματοι, τῆς πρωτοβαθμίου ἐκπαιδεύσεως οὐδὲς ὑποχρεωτικῆς ἐν Αὐστρίᾳ, διηγείρεν ἐναντίον αὐτῆς τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα πάντοτε ὅμως διὰ τῆς εἰς τὸ κοινοβούλιον ὑποβολῆς αὐτῆς εἰσάγει τὸ ζήτημα εἰς νέαν περιόδον, ἥτις δὲν δύναται ἀλλ' ἢ θάπτον ἢ βράδιον νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ πόθου τούτου τῶν φιλελευθέρων. — Κινδυνεύει μὲν τὸ κοινοβουλευτικὸν γόντρον τοῦ κόμης Ταάφε, τὴν ἐνδεχομένην ὅμως ἦταν αὐτοῦ ἐν τῇ παρόντι κοινοβουλίᾳ δύναται νὰ δεχθῇ νίκην ἐν τῷ προσεχεῖ.

M. E. M.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Δόξα τῆς Γαλλίας τῶν ἐσχῶν, ὁ μελοποιὸς τοῦ ἐν ἀπάσῃ τῇ ὑψηλῇ γνωστοῦ γεγονότος *Faust* Charles Gounod ἐξελίπεν ἄρτι θανὼν ἐν Παρίσις. Ἐπιφυλασσόμενοι ἵνα ἐν τῷ ἐπομένῳ τεύχει παράσχωμεν πλήρη βιογραφίαν, σημειοῦμεθα ὅτι οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παρίσις τῇ 5)17 ἰουνίου 1818 καὶ ὅτι ὡς κράτιστα τῶν μελοποιημάτων αὐτοῦ λογίζονται ἡ *Mireille* καὶ ὁ *Faust*, οἱ τῶν ἐπῶν ἐν προτέροις φύλλοις τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐδημοσιεύθη ὡραία μετάρρασις μετὰ προλεγομένων περὶ τοῦ ἔργου.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσε καὶ ἕτερος τῶν μέγα δρασάντων καὶ ἱστορικῶν ἀνδρῶν ὁ στρατάρχης Μὰκ-Μαῶν, πρῶτος πρόεδρος τῆς ἐνστάσεως Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

— Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Χρηστάκης ἐφέντης Ζωγράφος δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀξιότιμον κ. Δ. Μαλιαδῆν ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ αὐτῷ τε καὶ τοῖς λοιποῖς κοσμητοῖσιν ἐπὶ τῇ ἀντιπροσωπεῖα κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ζωγραφείου γυμνασίου.

— Διὰ λίαν φιλόφρονος ἐπίσης ἐπιστολῆς ὁ ἔξοχος γλωσσολόγος Dr MaxMüller ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ τῷ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγῳ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου μέλους.